

ZENTAI HIRLAP

HELYI ÉS VIDÉKI-ÉRDEKŰ TÁRSADALMI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
DEÁK UTCZA 363. SZ.

Kéziratok visszaadására nem vállalkozik a szerkesztőség.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési árak:

egész évre 4 frt., félévre 2 frt

Hirdetések és nyilttér díjazása megállapodás szerint.

Üdv az új plébánosnak.

Jézus Szt.-Szive templomának új plébánosa ft. Erdújhelyi Menyhért úr ma reggel érkezik, hogy elfoglalja az új plébániát, melyre a kat. hitközség bizalma őt választotta. Tehát végre teljesül forró óhaja az alsóváros katolikus népének!

Annyi évek, hosszú évek reményteljes várakozása, fáradhatlan, kitartó buzgalma eredményeként áll ma már az új templom és plébánia, pástort nyer az anyaplébániától különvált alsóváros katolikus népe! Ma, midőn a katolikus papság isteni jellegét, a katolikus pap isteni küldetését sokan támadják, még többen semmit sem törődnek vele, ma midőn a világ a papot és népet összetartó köteléket mind jobban és jobban szét igyekszik szakítani, a pap és népe közli meghitt, bizalmas viszonyt szétrombolni, mily tiszteletet érdemlő, mennyire méltánylandó az alsóváros katolikus népének kitartó főrekvése, hogy saját templomában, saját lelképásztora legyen, kire rábízassa lelkét minden örömeivel, minden fájdalmával, minden reményével együtt.

Azért várta már hetek óta e nép lelképásztorát, azért kérdezősködött oly érdeklődéssel, hogy mikor jön az új plébános?

Azért van ma e nép örömtől duzzadó hangulatban, azért mondhatja boldog megnyugvással, hála Istennek, megértük e nagy napot is, mert immár van lelképásztorunk!

Azok, kik nem ismerik a szívet lelkét boldogító, a vallás talajából fakadt örömet, nem értik meg bizonyára e nép örömet, e nép lelkes hangulatát, a boldogságtól sugárzó arcokon előmlő meglepedést. De meg fogja bizonyára érteni az, kit a Gondviselés az alsóváros katolikusainak pástortul ren-

delt, s a szeretet megnyilatkozásai e nép részéről viszhangot fognak kelteni az új lelképásztor szívében is.

Isten hozta őt közénk!

Üdvözljük őt, mint e város szülöttjét, kinek szent ambíciója volt szülővárosának szentelni férfias erejemunkáját.

Üdvözljük őt, mint jó hazafit, ki derék munkaságával és tudományával hazájának s kivált szülővárosának dicsőséget szerzett.

Üdvözljük őt, mint a keresztény igazságok hivatott hirdetőjét, az igaz világosság terjesztőjét, a szeretet vallásának papját, Zenta város új plébániájának új plébánosát, az alsóvárosi katolikusok buzgó lelképásztorát. Isten hozta őt közénk! Isten éltesse soká és boldogan szülőföldjén!

Árvizek.

Nemrégiben óriási esőzések voltak a Duna és mellékfolyói forrásainak környékén s vizgyűjtőkben, melyek rohamosan olyannyira megdagasztották a folyók medreit, hogy a fölös víz számos helyütt átlörve vagy meghaladva a töltéseket, elöntötte a szomszédos községeket s elborította a szántóföldeket. Ily módon kerültek víz alá Baden, Leobersdorf, Wiener-Neustadt, Lilienfeld s még ki tudja hány kisebb-nagyobb falu. De nemcsak a külföldet sújtotta ez a veszedelem, épen olyan érzékeny veszteségeink vannak nekünk is az ország minden részeiben. Szepesváralján egy óriási felhőszakadás következtében a medréből kidagadt patak tönkretette a hernádvölgyi szántóföldeket és réteket, a mi annál is érzékenyebben érinti a lakosságot, mivel épen ezt a részt kímélte meg a mult-

kori nagy jégeső. Nagy-Sajó naszói községben az utóbbi napok alatt beállott nagy esőzések miatt a kisebb patakok mind kiáradtak, s úgy megtöltötték a Sajó folyót, hogy az is elhagyta medrét.

Egyes községekben magával ragadta az áradat a gazdasági és egyéb eszközöket s a mezőkről nagy szénakazlakat sodort el. A veszedelem miatt a vidék lakossága nagy nyomoruságba jutott s kétségbeesve tekint a tél viszontagságai elé. Bártfán a mult héten a hegyekből alászakadó víz a város közelében folyó Topolt megárasztotta s az medréből kilépve a közelben fekvő vetéseket, kapásnövényeket tönkretette, a lekaszált rozst, árpát keresztetül sodorta el. A közeli házakba is behatolt az ár, s a fenyegetett lakosok alig menekülhettek. A pusztulás ugyszólván leírhatlan s a kár is roppant nagy. Cseh-Breznó, Sós-Lehota, Poltár és Zelene községekben is iszonyu felhőszakadás pusztított.

A dunaparti árvíz kezd a legveszedelmesebb mérveket ölteni. Falvak és községek egész sora kerül egymásután víz alá s a mit a hetes zivatarok még meghagytak, az eleségnek utolsó maradványait most elhordja a veszélyes vízáradat. Azok a hírek, a mik a Dunamenti vidékekről legújabbban érkeznek, csak veszedelemről, folytonos áradásról beszélnek, kilátásba helyezve a legközelebbi napokra a legnagyobb katasztrófákat. Legújabb híreink így szólnak:

Budapestnél a Duna még egyre árad. Margitsziget és környéke teljesen víz alatt áll. Ez idő szerint a fővárosban komoly veszedelem még nincs. Csepel szigeten, Ráckeve és Makád körül az árvíz átszakította a nyulgátakat, de a község belterülete nem forog veszélyben. A kár jelentékeny.

A vízáradat különösen veszedelmes jel-

A „ZENTAI HIRLAP” TÁRCZAJA.

Jaj be édes . . . .

Jaj be édes a lilium illatja,
Hát még mikor a galambom szakasztja,
Halapomon liliumszál fehérlik,
Ugy megyek én Kecskeméttől —
Kecskeméttől Czeglédig.

Ott jártam már a czeplédi határban,
A mikor egy tarka lepkét megláttam,
Ráteritem hirtelen a halapom,
— S halapomon, jaj Istenem!
Nincsen már a lilium.

Visszamentem, keresgéltem zokogva,
Keresgéltem búza között, bokorba,
Keresgéltem, nem találtam — elveszett . . .
Az a lepkét, tarka lepkét
Hogy az Isten verje meg!

Fehér Jenő.

Kellemes csalódás.

Édes gyermekem, szükségtelennek találom, hogy még egy szót is szóljak, — remélem, hogy megértettél és szüleid kívánságait respektálva, aszerint fogsz cselekedni.

De mama, nem vagyok már kis leány, aki

csak félalmás oszonnákat kap, ha nem jól viseli magát! Kérlek érts meg te is, ha mondom, hogy szeretem Ferit, szeretem szívem egész vonzalmával. Nem akarok más felesége lenni, nem tudok mást szeretni, csak ő általa lehetek boldog.

Eh, mit szerelem, boldogság!

Ez mind csak olyan frázis. Elavult dajkamésék. A nő azt a férfit szereti, aki neki pozitív, jólétet nyújt. Anyai jólét nélkül, nem létezik boldogság. Mit csinálnál te mint Balogh Feri neje és hadnagné ő nagysága?!

„Boldog volnék anyám kimondhatatlanul boldog, még ha szegény volna is, ha nem volna semmije.”

Te szerenesetlen, hát nem tudod azt, amit az egész világ tud? Hogy a hadnagy egy tönkretelt szegény ember! Pedig a társadalomban csak egy bűnt nem bocsájtanak meg — a szegénységet. Amióta tudják, hogy Balogh eladta lovait, kocsiját, egészen elvesztette renomé-ját a társaságban. —

De Istenem, hogy állhatott be ez a borzasztó, váratlan fordulat? Mi okozta ezt az íszonyú csapást? Hisz mindenki jó módú, sőt gazdagnak tartotta őt, és én sohasem gondoltam volna, hogy majd ilyen oka lesz, hogy én ne lehessenek az övé. — Oly biztosra vettem már, — ha még nem is kérte meg a kezemet, nem vallott még — én egészen jól láttam és tudom, hogy ő is szeret . . . Tegnap az államtükárné estélyén is láttam, hogy küzd magával, hogy valamit mondani akar . . . Nos ez csak bizonyítékul szolgálhat arra, amit az imént mondtam. — Ne is igen csodálkozz, hogy ilyen véget ért, gyakori eset ez. Egy olyan fiatal hadnagy nem

érzi jól magát, ha nem tart fényes garçonlakást a legelegánsabb negyedben, ha nincs Gig-je és legalább két versenylova. Aztán mennyibe kerül a színház, az úri vacsorák, az obligát pezsgő, osztriga stb. Mig aztán az egész kártyavár összeesik és a seigneur a világ szemeláttára semmivé válik. Még jó ha időben benyújtja a lemondási kérvényt és quittál jószántából, mig nem késő és nem várja be amíg elesapják. Balognak legalább volt annyi esze és már megtette a kellő lépéseket.*

De hogyan tudnak mindent úgy az emberek?

Honnan? Hát Istenem, nem az ezredes maga vette meg a lovát?! Legközelebb majd az elegáns butorzat kerül árverezés alá . . . Azért fogadd meg tanácsomat és ne utasítsd vissza Bende ügyvéd ajánlatát. Ha nem is olyan csinos fiatal ember, mint a hadnagy, mégis megbízható, érett férfi, kinek mégis állása, jövője van és — ami fő — kinek hozomány nem kell. Légy tehát szófogadó lányom, öltözködj, csinosítsd magad, légy jókedvű, vidám és remélem, hogy a mai est meghozza a várt elhatározást.

Szegény Mariskának bizony nem volt egy csöpp kedve se elmenni a bábra ilyen előzmények után. Csak az a biztos tudat — hogy szíve választotta is ott lesz — töltötte el öröm- és reménnyel. Most már ő is azon volt, hogy ma mondassék ki a döntő szó — de a hogy ő gondolta. — Tartáhatatlan volt az állapot. Jól tudta, hogy szülei nem gazdagok és csak nagy áldozatokkal tarthatják fenn a nimbust. Ha csakugyan igaz lenne Feri esete és ő, őt nőül véve, rendezhetni vélte anyagi viszonyait?!

leget ölt az alsó vidékeken, a hol az amugy is alacsony fekvésű községeket s határaikat teljesen tönkretette.

Győrfaluban csütörtökön este 9 óra 10 perckor megkondult a vészharang, jelöl, hogy a védelmet abbahagyták és hogy a lakosság meneküljön.

Győr városban is még mindig nagy a veszély. A víz rendkívüli nyomása a mélyebben fekvő városrészeket elöntötte, a hol rendszeretlen, régi eltemetett csatornákon tolt be a víz az utcákba.

Szögye teljesen elpusztult. Az éjjel utolsó két háza is bedőlt. Vének, Kis- és Nagy Bajcs, valamint Bácsa községek töltésszakadás folytán víz alá kerültek. A veszélyezett zámolyi lakosság Győrbe költözködik. Győrsziget, Ujfalu töltései annyira megrongálódtak, hogy a nagyszámu katonai munkaerő alig lesz képes e két községet a katasztrófától megmenteni. Győrvármegye rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a károsultak segélyezését szervezték.

Baranyamegye területén a Duna rohamosan árad.

A gazdaközönség retteg, mert a szigeten levő és eddig benem takarított gabonája, valamint a száron levő tengeri veszélyben van. A terménynek biztonságba helyezését is megnehezítette az a körülmény, hogy a nagy víz a gőzkomp közlekedését is megakasztotta.

A Duna folytonos áradása nagy veszéllyel fenyegeti Esztergomot. Husz ezer forintot érő szénatermését tönkre tette a nagy áradás. A Duna telve van szénaboglyákkal és gabonával. Az ár a városba is behatolt.

Ó tetsége legmagasabb óhajára elrendeltetett, hogy a kerületi katonai parancsnokok azonnal utasítsanak az árvíz által fenyegetett vidékek hadgyorlatokra behívott tartalékosainak visszarendelésére, illetve, ha azok már bevonultak, haza bocsáttassanak.

Színház.

Hogy csak jónak kell lenni egy színtársulatnak és van közönsége, oly igazság, a mely nálunk Pesti Iház Lajos társulatával szemben fényesen bevált. A társulat kitűnő erői s tapintattal és kiváló figyelemmel megválasztott remek darabok idáig minden estének teljes sikert biztosítottak. Szinte jól esett naponként látni különben közönyös közönségünknek érdeklődését az előadások iránt, s a lelkes pártolás és a közönség folytonos

tetszésvihara az előadások közben, egyes főbb szereplők és jelesebb erők kitüntése mind olyan jelek, a melyeket egy jól szervezett színtársulat további szereplését is biztosítja.

Elég volt bemutató előadásnak a Durand és Durand kitűnő francia vígjáték, mely különben is telt ház előtt adatott, hogy a második napra is zsufoltak legyenek a padosorok. A „Gyimesi vadvirág“ adatott elő, a melynek sikere csak megerősítette bizalmunkat a társulat kitűnő szervezete iránt.

Hetfőn került színre „Trilby“ világhírű 4 felvonásos színmű. A világirodalom ezen szenzációját kellett színműve először adatott Zentán, amiért a figyelmes igazgatót elismerés illeti. Trilby szerepében Lányi Irma és Svengali: Halasy Béla kitűnő alakításaikkal, mint főszereplők, osztatlan tetszést arattak, s szerepök nehézségeivel teljes sikerrel mértékzték meg.

Kedden „A királyné dragonyosa“ 3 felvonásos operett adatott. Kitűntek: Halasi, Ferenczy, Lomniczy, de különösen kijutott a taps és tetszésből H. Serfözy Etelkának.

Szerdán „Az államtitkár úr“ francia 3 felv. vígjáték, csütörtökön „A diplomás kisasszonyok“ énekes darab, pénteken „A gyermekrablónő“ színmű 5 felv. és 7 képben kerültek színre. Ugy az előadott darabok megválasztása, mint a szereplők előadása érdemesek városunk művelt közönségének pártolására, de legkivált azért mivel Lányi Irmat, H. Serfözy Etelkát, Halasy Bélát és Lomniczyt, Rélayt s még operettekben Boros Ferikét a legkiválóbb és nehéz szerepekben mint a társulat legjelesebb tagjait s igazán jó színészeket van alkalmunk kitűnő játékaikban élvezhetni.

Köszönetnyilvánítás.

Befejezván paedagógiai körutazásomat, arra ézrem indítatva magamat, hogy leghálás köszönetemet fejezzem ki mindazoknak, kik jul. 26-án Zentán tankönyveimről tartott előadásom sikerült szeretetteljesen előmozdították s szakszerű hozzászólásukkal világos jelét adták képességöknek, ügybuzalmuknak. Nem fog soha kiveszni szívemből Zenta derék tanítókarának emléke!

Műveimet s személyemet kartársi szeretetökre ajánlva, hazafias tisztelettel s szívélyes üdvözléssel vagyok

Schultz Imre,

pécsi képezdei r. tanár,
a kath. tudós-társaság tagja.

Szörnyű családás.

Végre elkészültek és Mariska kinézése után, senki sem hitte volna, mily komoly és szomorú gondolatok foglalkoztatják. Balogh hadnagy már ott volt a bálteremben és a többi fiatal emberrel egyetemben teljesítette rendezői kötelességét, a fiatal csinos és kevésbé fiatal és csinos hölgyeket fogadva. Már türelmetlenül kezdett, míg aztán végre megjelent az államügyésznő a leányával. Daczára annak, hogy Mariska tudta, hogy evvel nem követi anyja inteniót, elfogadta Balogh karját és az átnyújtott ibolyacsokrot. De alig hogy megköszönhette volna e figyelmességet, már anyja szólt: „Köszönöm hadnagy ur, ön igen szeretetreméltó! A nagymama kedvenc virága, majd odaadjuk neki, ha hazamegyünk, addig majd én gondját viselem. Adjad csak ide Mariska, jobb helyen van nálam. A hadnagy ur majd rossz néven nem veszi . . .“ A zenekar éppen rákezdett egy fess keringőre és avval vége szakadt a kellemetlen epizódnak. A fiatal pár egyszer körültánczolta a termet, egy kis sétát tett a nagy embertömeg közt, míg aztán sikerült nekik egy mellékhelyiséget elérni, hol néhány perczig zavartalanul beszélhettek. „Nem fél a zivatartól, a mit majd előidézik e szökése én velem?“

Nem félek semmitől, ha tudom hogy helyesen cselekszem. Tudta, hogy most bekövetkezik a katasztrófa — de majd tisztázza a helyzetet — tehát legyen! „Tegnap este kétszer akartam önnek valamit mondani. Először hiányzott a bátorságom, másodizben megzavartak . . . Miután most sincs veszteni való időnk, kérem, mondja meg . . . hiszen ön már régen tudja, hogy szeretem Mariska és . . . És? . . .“ „Remélem, hogy viszont szeret!“ „Re-

méli, és mégis . . .“ „ . . . és mégis hallgatom maig?! Igen. Oly mindenfélét kellett előbb rendeznem, nagy elhatározásaim voltak.“

„Benyújtotta, nyugdíjaztatási kérvényét? . . .“
Honnan tudja?

Nos ön elég érdekes személyiség, sokat beszélnek önről. — Tehát mégis igaz? . . .“

Kérdésének hangja nem valami biztató. Ugy látszik jogosult volt félelmem . . .“

„Milyen félelme?“

„Hogy ön is, mint a legtöbb nő, csak az egyenruhamba volt szerelmes és nem a férfiba, aki hordja, s ha leveti, elveszti minden értékét!“

Ugyan — hát annál becsesebb lenne előttem és csak sajnálnám lelki kinjait az elhatározásnál.

Igen Mariskám, már hónapok óta vannak lelki küzdelmeim, hogy öreg jó nagybátyám kívánságát teljesítve — kilépjek — vagy az ön kedvéért benn maradjak-e a hadseregben?

Mariska elszomorodott, — milyen nehezére esett mindent megvallania, még most is, egy soha sem említett nagybácsit is szerepeltet . . . „Elképzelhet magának egy életet egy civilizista oldalán, távol a nagyvárostól?“

Hogyne, sőt — ha szeretem . . .“

„És ha szülei nem egyeznének bele?“

„Ha belátnám, hogy szüleimnek igazuk van, vérző szívvel lemondanék; de az nem zárja ki azt, hogy hű ne maradjak ahhoz, akiért egyedül élnem érdemes . . .“

Mariska szemei könnyekkel teltek meg. Balogh örömtől sugárzó arczal kérdezte! „Mit jelent ez, Mariska?“

„Azt, hogy én is époly szegény vagyok, mint

Különfélék.

Az alsóvárosi új plébános, ft. Erdúj- helyi Menyhért úr fogadtatása ma reggel 7 órakor történik a vasuti pályaudvarban. Az ünnepélyes fogadtatásra a kellő előkészületek megtörténtek. A vasuti indóháznál a hitközség elnöke s a város polgármestere, illetve helyettese fogja őt üdvözölni.

Hymen. Mester Lajos fűszerkereskedő és érték képviselő kedves leányát Rózsikát, folyó évi aug. hó 25-én délután 6 órakor vezeti oltárhoz Jantyik Lajos békési földbirtokos úr. Őszinte szívből gratulálunk a kötetendő szerelmi frigyhez!

Kovács József dr. egyetemi tanár a magyar országi orvosok büszkesége a külföld által is bálványozott jelese f. hó 6-án este Erdőteleken meghalt.

Színházunk jövő heti műsora: Hétfőn, általános béreltszűnetben „Az ember tragédiája“ Madách remekműve, fényes kiállítással. — Kedden, birtelben „Celestin apó“ operette, ujdonság. Szerdán, „A Garasos alspán“ eredeti vígjáték, (ujdonság). Csütörtökön, „Citerás“ Konti kitűnő operettje.

Drágul a kenyér. A buza ára rohamosan emelkedik, ebből kifolyólag az őrlemények s az ezekből készült cikkek ára hatalmasan felszökött. A buza ára ma már 11 forinton áll, a mi maga után vonta a liszt árának fölemelkedését is. Ezzel együtt természetesen a kenyér ára is megrágult.

Meghívó. A zentai iparos ifjak önképző-köre könyvtára javára 1897. évi augusztus hó 20-án Szent István napján a nagyvendéglő dísztermében zártkörű táncvigalmat rendez. Beléptidij személyenként 50 kr., családjegy 1 frt 20. Kezdeté esti 8 órakor. Főülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak.

Beiratások az egyetemen. A királyi tudományegyetemen a beiratások szeptember 1-től 12-ig tartanak. Azok a hallgatók, akik katonai szolgálót teljesítenek, október 6-ig iratkozhatnak be. A rendes beiratkozási időn túl 3 napon a dékán, azután a rektor, illetőleg a miniszter engedheti meg az utólagos beiratkozást.

Ménszelejtezés. Vármegyénk lótenyészbizottmánya a lótenyésztő közönséggel tudatja, hogy a bajai m. kir. állami méntelep osztály ménanyagának osztályozása, illetve selejtezése augusztus hó 10-én fog megtartatni Baján a ménteleposztály kaszárnya helyiségében. Az eziránt érdeklődő lótenyésztők és ügybarátok e ténykedésnél ziviesen láttatnak. A kiselejtezett, de tenyésztésre még használható ménék mindjárt a helyszínén el fognak adatni.

Világkiállítás. A kereskedelmi miniszter lelkes hangú felhívást bocsátott közre Magyarország közönségéhez, melyben ezt az 1900 évben tartandó

maga — oh én mindent tudok — nem kell semmit sem titkolnia előttem, — mama mindent tud!“

„Tehát sikerült, — mama mindent tud! nevelt Balogh. Azt is, hogy a lovaimat, kocsimat“ . . .“

„Igen és most a butorzat kerül sorra, a lakás fel van már mondva . . .“

„És most egy új élet kezdődik, egy komoly felelősségteljes — mert öreg nagybátyám sokat betegeskedig és még életében szeretné a helyén látni egyedüli örökösét.“

„Hogyan — Féri?! . . .“

„Tudja azt is a mama?“

„Mert, különben megmondhatjuk neki, mi ketten. Most már csak megértjük egymást! Még holnap megkérem a kezét.“

Közeledő lépések félbeszakították a beszélgetést. Visszamentek a táncterembe, ahol már elébük jött, őt keresve, Mariska mamája. Korholó tekintete daczára is boldogan egymáshoz simultak a szerelmesek. Egy gúnyos mosoly vonult át Balogh arczán, mikor meglátta az ibolyát az ügyésznő kezében.*
Viszontlátásra holnap, nagyságos asszonyom! Most hi a kötelesség, — még most az utolsó perczen. A viszontlátásig!“

„Arrogáns egy ember.“ „Mi ketten, majd csak otthon számolunk le egymással,“ mondotta halkabban a mama.

Mosolyogva felelt a lány:

„Anyám, ne haragudj, tévedsz! Csak azért lép ki a szolgálatból, hogy átvegye birtokai kezelését . . .“

Miért nem mondta hát ez a borzasztó ember ezt mindjárt? Hiszen mindig mondtam, hogy csak Balogh volna a legkedvesebb vóm . . .“

Solti Vilma.

párisi nemzetközi kiállításban való részvételre buzdítja. Országunknak a nemzetközi versenyben leendő méltó bemutatása olyan nagy feladat, mely csak az összes tényezők buzgó közreműködésével oldható meg sikeresen s azért reméljük, hogy törekvő iparosaink között is fog akadni olyan, ki városunkat az európai civilizáció székhelyén méltóan fogja képviselhetni.

Gazdák és munkások. Mamusich Lázár, Szabadka város polgármestere, törvényjavaslatot dolgozott ki a mezei munkások és munkaadók közötti viszony szabályozásáról. E javaslatot a törvényhatóság szétküldi a többi municipiumoknak s az érdekelt minisztereknek, kérvén az előbbieket, hogy e kérdést vita tárgyává tevén, hasonló fötérjesztést tegyenek a minisztereknek. A szóban forgó javaslat figyelemre méltó munkát és méltó arra, hogy vele a törvényhatóságok és a nagy közönség is tüzetesen foglalkozzék. A cselédtörvény vonatkozó §§-ait módosítja, illetőleg nagy mértékben kiegészíti. Az aratási szerződés szerinte ezután is írásban és hatósági személy előtt kötendő; a munkásoknak igazolvánnyal kell birni s mindenik részére legalább 14 hold learatása biztositandó. Az aratóbér rendszeresen a termés hányadában áll, az érték minimumának legalább 100 koronának kell lenni. A munkások az aratást legfőképpen 24 nap alatt tartoznak befejezni. A hanyag munkások helyett a gazda másokat állíthat. A robotmunka eltörölendő. A javaslat megállapítja a munkaidőt, a törvényes szünet tartamát, a minimális bért, kimondja, hogy a munkások a munkát még akkor is folytatni kötelesek, ha köztük és a munkaadó közt vita támadt, különben bírság alá esnek. Az, ki ez ellen izgat, elzárható. A vitás kérdések eldöntésére egy választott bírósági jellegű munkatanács állíttatik, melynek szervezetét és eljárását a javaslat igen részletesen írja körül.

A fáradságtól óvó cipősarkok. Loederer Béla főhadnagy egy fáradságtól óvó cipősarkot fedezett föl. A találmány olyan egyszerű, mint minden szép-sikerű találmány, amit csak épen föl kell fedezni, hogy az emberek csodálkozzanak rajta, amiért eddig senkinek sem jutott eszébe fölfedezni. Arról van szó, hogy az eddigi cipősark helyébe olyat tesznek, melynek belsejében egy acél rugó van, ez a rugó minden lépésnél emeli a testet, tehát azt a fáradságot, ami a járással van, megszünteti. A fölfedezés gyakorlati értéke első pillanatra nyilvánvaló. A járás mechanikai munkájából a terhet átveszi a cipősark rugója, az ember a legnagyobb utakat fáradság nélkül teheti meg. A találmányt már ki is próbálták a fölfedező Loederer Béla főhadnaggyal, közöttük a honvédelmi miniszter részéről Schell Zsigmond honvédszázados, a postahivatal részéről Nagy Sándor főtiszt és két orvos. Hosszu gyakorlatokat tettek olyan könnyedén, mintha csak fiakkoron jártak volna. A féderes cipősarkoknak van is valami köze a féderes fiakkerhez. A hogy a fiakker a sima uton nem rázza a bennlőt, úgy ez a cipősark is megóvja az embert attól, hogy járásközben rázódjék. A találmánynak különös fontossága van katonai szempontból, mert a nehéz cakumpakkal megrakott katonák így legalább a járás terhet nem érzik. A sokat járó-kelő levélhordókra is igen fontos s a budapesti postaigazgatóság már meg is rendelt a levélhordók számára ily sarkokat. A bemutatott minták igen csinosak és külsejükben semmit sem különböznek a rendes cipősarkoktól. Azt mondják, hogy még olcsóbb lesz, mint a közönségeseké. Az egész világra megszerezték a szabadalmat, de még nem bocsátják forgalomba, míg nagyobb megrendelést nem kapnak. A német császár magyarországi időzése alatt egy szakasz honvédséget ily sarkú cipővel fognak ellátni. Így aztán gyakorlat közben a bakának a sarka nem lesz az Achillesarka.

Mióta a filloxéria kipusztította a homok-buckákról és a hegyek aljáról a szőlőket, a jámbor halandó nem tud eléggé óvatos lenni a szesz italok megválogatásában, s így könnyen megtörténik minden jó hazafin, a mi Noé apánkon is megesezt, hogy nem ismervén a nedű erejét, többet vesz be a jóból a kelleténél. Kotogány György elv- és polgártárs is többet szedvén be a törkölynek csúfolt — házilag készült — spirítusból 4 és 5-ike közötti éjjel virágos kedvvel bandukolt végig a kigyó-utczán, míg végre kitörvén rajta a szesz rosszassága okozta delirium, a Paor-féle ház ajtaján töltötte boszuját, hatalmasan megdöngelvén azt a kezében szorongatott husánggal, hét utcára elhangzó tenor hangon kért bebocsáttatást, mely lénykedését az éjjeli örök közcsendháborításnak minősítvén, Györgyünket a rendőrkapitányságnál — alaposabb ok hiányában — feljelentették.

A kecskeméti 4-ik honvéd huszárezred Kec-

keméten és Baján állomásozó osztályai mindegyikénél folyó évi szeptember hó közepén körülbelül 80 darab nyereg alá idomított kincstári ló lesz a szabályszerű kötelezettségek mellett környékbeli vállalkozóknak tartás és használatba kiadva, mely lovak 6 évi megfelelő — illetve 5 évi kitűnő tartás után az illető vállalkozók korlátlan tulajdonába mennek át. — Mindazok, kik oly lovakat óhajtanak, saját érdekükben felhívhatnák vagyoni bizonyítvánnyal felszerelt ebbeli nyilatkozatukat előjegyzés végett nevezett osztályparancsnoksághoz Kecskeemétre, illetve Bajához közelebb lakók Bajára mielőbb beküldeni, mert a lovak kiadása az előjegyzés sorrendjében fog eszközöltetni. — Megjegyeztetik, miszerint a jelentkezők a lókiadás napjáról annak idején értesítették fognak, valamint hogy azok különleges óhajai, faj, nem, szín és magasságra nézve lehetőleg tekintetbe vétetnek.

Köztudomású dolog az, hogy a fehérnépek között igen sokan vannak olyanok is, kik nagyon kesés okból készek bármely időben a leghevesebb jeleneteket — betanulás nélkül — rögtönözni. Fendrik Éva is ezen osztályhoz tartozik a vázson cselédnek gúnyolt emberiségnek. Tüzzől pattant menyecske léttére a közelebbi helvására is olyan csete-patét rendezett anagy közönség mulattatására, hogy e miatt közcsendháborításért ellene a vizsgálat folyamatba vétetett.

Beretválokás Röntgen-sugarakkal. Teljesen az ócskavas sorsára jutnak már ezután a beretvák, ha fölismeri és megbeesüli a világ azt a nagy fontosságú fölfedezést, a melyet dr. Jutassy József tett a Röntgensugarakkal. Az Orvosi Helilap legutóbbi számában részletesen elmondja a kutató orvos, hogy sok kísérletezés után sikerült neki a Röntgen-sugarakat arra fölhasználni, hogy minden haszontalan szörszárát örökre kiirtson vele a testről. Néhány óráig kell ülni a gép előtt s ha az ember úgy akarja, sohasem nő többé szakálla, az pedig a mi van, kihull, hogy nyoma se marad. Színészek, papok ezután már nem lesznek kitéve annak a kellemetlenségnek, hogy mindennap lekapartassák az arcukat s nagy lesz az öröme különösen azoknak a hölgyeknek, a kiknek állán, meg az ajkukon szakáll és bajusz féle pehely kellemetlenkedik. Ezek után pedig, ha Jutassy dr. urat valaki nagyon megverné éjjel, valami sötét éjszakában, biztos lehet abban, hogy a valakik borbélylegények voltak.

Csendőrségünk Szántó Mihály zentai lakos feljelentésére házmotózást tartott Gyetvay István Devics István és Devics Mária lakásán, ahol is a Szántó tulajdonát képező 2 oldal szalona és 30 liter zsir megtaláltatott. Ugyanekkor Borsos Jánostól ellopott tyukot, két darab járulat nélküli sertést, és hamis járullal bíró lovat is lefoglaltak, melyek mindannyia nem tisztességes uton kerülhetett a betörők tulajdonába. A tettesek a kir. járásbírósnak adták át.

A katolikus autonomiai congressus küszöbén bizonyára szívesen fogják fogadni az összes érdeklődő körök azt a két füzetet, melyet a tárgyról a Lempel-féle könyvkereskedés közzebocsát. Az egyik egy magvas tanulmány az autonomiáról, melyet szerzője, Csorba Ferencz, először ezelőtt hét évvel adott ki a „Budapesti Szemlé”-ben. Az a feltűnés, melyet annak idején Csorba fejtegetései kellettek, indokoltá teszi, hogy a szerző most külön is közzebocsátja, hozzáférhetőbbé tette őket. — A másik kötetben egy névtelen szerző becses visszaemlékezéseket mond el „A kath. autonomia és az 1871-iki szervező congressus két pártja” czimvel. A congressus egyik leavatottabb tagjának e műve németül is megjelent és épugy, mint a magyar szöveg 10 kr.-ért rendelhető meg a Wodianer F. és Fiai czégnél (Andrássy-út 21.) Csorba tanulmányának ára 20 kr.

CSARNOK.

A kétkedők.*

Nem az szegény kit tán bársony nem főd,
S kopott ruhában jární kénytelen,
Földjén a pór száz száma kévét nem köt,
S szőlőhegyén bor nem terem;
Nem az a szegény, kinek hatalma semmi,
Ki tán nem zsarnok úr sokak felett,
Ki nem tudott hirt, vagy nevet szerezni,
S nem birt halomba gyűjtni kincseket!

Az a szegény, kinek keblében úr van,
Nem tölti azt be vágy, az eszme harez,
Kincék sohasem volt része diadalban,
De azt se tudja, hogy mi a kudarcz.

* Mutatvány Erdélyi Zoltánnak „Epizódok” czimű újabb verskötetéből.

Az a szegény, kinek sohasem volt álma,
Ábránd a lelkét szárnyra nem vevé,
Nem boldogítá az valóra válva,
De a csalódás bússá sem tevé!

Óh, mert a míg szívünk zajogni tudhat,
A míg áztatni tudjuk önmagunk;
A míg a percz gyönyört szerezve futhat.
S az ébrenlétben álmódók vagyunk;
Míg egy lehullott hervadó levéllel
Meghatva, búsan elbeszélgetünk,
S együtt sóhajtozunk az esti széllel . . .
Szegények addig nem, sohasem leszünk!

A míg a jót, mert jó, azért becsüljük,
S szívünk szorul, ha rosszat lát szemünk,
A szürke, búz böleselmet elkerüljük,
Szeretni, bizni, s hinni is merünk;
És nem riaszt a zord, hideg tél akkor,
Mídon még csak kezdődött szép nyarunk,
S nem gondolunk az őszre már tavaszkor,
Ki mondja, hogy nem — gazdagok vagyunk!!

. . . De ám, ha mit csak sejtess, tudni véled,
S imádni kezded göggel önmagad,
Elvetsz magadtól álmot, istenséget,
S csupán a kétkedés, mi megragad;
Mikor a felvilágosultság átka
Lerombol, pusztít minden látszatot,
Sötétben állsz sötétebb, búz magányba,
S fogantatásod percézt átkozod!

Daczezal kiáltasz így: — Nincs, ninesen Isten!
Mert még sohasem láthatta két szemem,
Az van, mit láthatok, a többi ninesen,
Gyermek mesét hiába mondsz nekem!
Tudom: a nap ragyog, s a holdnak fénye
Ettől köleszöntött fény és semmi más,
Hogy csillagok között, ott fűn az égbe,
Isten lakik, — csupán csak álltatás!

Tudom, hogy élek és meg is halok majd,
Mídon a végső óra is lefut,
Tudom, hogy a hajó, mit röpke szél hajt,
Egyszer nyugalmas, csöndes révbe jut.
De hogy a lelkem élni fog tovább még
Egy másik, jobb vagy rosszabb életet,
Hogy büntetést, jutalmat adhatsz óh ég!
Hiába mondd, nem hiszem neked! . . .

S míg így beszélsz, eltűnnek sok, sok évek,
A sir zordon fuvalma meglegyint,
Remegsz . . . Erőt nem ad most kétkedésed,
Szemed a sirra esürgedőn tekint.
Hogyan?! Azért volt annyi szenvedésed,
S azért örültél annyi víg napon,
Hogy most, mídon betelni látod véged,
Elföldjön mindent egy kis — sirhalom!?

S nem is tudod hogyan? csak egyszer aztán
Templom felé irányozd léptedet,
Megtörve, térdre hullsz az oltár alján,
És szánod-bánod tévedésedet.
. . . S világosság dereng a szürkeségben,
Sötét lelkedbe hull az égi fény! . . .
— Legyen akármí dús e földi létben,
Ki Istent nem hisz, az — nagyon szegény!

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SZIGETHY ISTVÁN.

613./1897. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. törvényszék 1897. évi 8378. számú végzése következtében Rothmann Árpád ügyvéd által képviselt Tomity Nenad javára Klein Sándor és neje ellen 200 frt s jár. erejéig 1897. évi május hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 340 frtra becsült szobabutorok és egyéb álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zentai királyi járásbírósig 10164/1897. sz. végzése folytán 200 frt lökekkövetelés, ennek 1897. évi márczius hó 28. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 88 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Zentán a városháza udvarán leendő eszközzésére 1897. évi augusztus 30-ának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igézőnek becsáron alul is el fog adatni.

Kelt Zentán 1897. évi aug. hó 2-án.

Braun Soma
kir. bírósági végrehajtó.

Pénzelőlegeket

Olesó kamatláb!

Szigoru titoktartás!

Külön bélyegdijat nem kell fizetni.

Óriási nagy, száraz raktárakban a tárgyak kitünő gondozásban részesülnek.

ád
aranyra,
ezüstre,

drágakövekre,
értékpapirokra,
ingóságokra,

árúkra,
háztartási eszközre,
ruhaneműekre,
ágyneműekre,

**KERÉKPÁROKRA,
VARROGÉPEKRE,**

szóval
mindenre a

Méltányos feltételek!

Legmagasabb kölcsönösszeg!

Beeslési dijat nem kell fizetni.

Az ékszerek és értékpapírok nemesak tűz, hanem betörésmentes páncélpénztárban őriztetnek

➔ Szegedi Zálogkölesön és Pénzváltó-Bank ➔

Körös Albert (törvényszékileg bejegyzett cég)

==== Szegeden, Vörösmarty- és Bástya-uteza sarkán, a színház mellett ====

A „ZENTAI HIRLAP”

ajánlja

KÖNYVNYOMDÁJÁT

minden e szakba vágó munkálatok elkészítésére ugymint:

számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és esketési kártyák, izléses meghívók s tánczrendek, étlapok, városi és községi hivatalos nyomtatványok, árjegyzékek gyászlapok táblás kimutatók, mérlegek, időszaki és folyóiratok, művek szalagaranyozások ipar- és kereskedelmi körlevelek, ügyvédi és irodai nyomtatványok névjegyek, levélpapír- és borítékok cégnyomással, falragaszok stb.

➔ gyors-, pontos- és izléses kivitelben ➔
a legjutányosabb árszámítás mellett.

Üzletünkben iskolázott fiuk tanulóul felvétetnek.